

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 5Pc/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818203277
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Svičinová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7818203277.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Antóniou Svičinovou, v právnej veci navrhovateľa D.. G. J., P.. XX.XX.XXXX, Y. Z. XX, XXX XX, zast. JUDr. Viktóriou Kerekešovou, advokátkou so sídlom Šafárikova 71, 048 01 Rožňava a povinnej O. J., P.. XX.XX.XXXX, Y. H. W. X, XXX XX H. P. J., zast. Hovan a Hospúdka, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom M. Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, o určenie výživného pre rodiča, takto

rozhodol:

- I. Návrh zamietá.
- II. Žiadnej zo strán nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby súd zaviazal povinnú prispievať na jeho výživu po 100,00 eur mesačne. Svoj návrh odôvodnil tým, že on ako otec povinnej je rozvedený invalidný dôchodca. V súčasnosti býva sám v rodinnom dome, ktorého sú podielovými spoluvlastníkmi povinná a syn, M.. G. J.. Jeho zdravotný stav je dlhodobu nepriaznivý, so zhoršujúcou sa tendenciou. Trpí rôznymi závažnými ochoreniami, najmä multiinfarktovým postihnutím mozgu, organickým psychosyndrómom, polyneuropatiou, instabilitou chrbtice, hypertenziou, hyperurikemiou chronickou hepatiou a cervikobrachiálnym syndrómom. Dokáže chodiť len s pomocou opornej palice a v sprievode inej osoby. Jeho príjem je invalidný dôchodok vo výške 263,50 eur mesačne. Tieto finančné prostriedky mu nepostačujú na úhradu základných životných potrieb. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti, nakoľko byt, ktorý vlastnili s bývalou manželkou, darovali povinnej, ktorá ho predala za 26.000,00 eur a finančné prostriedky z predaja si rozdelili s bratom. Povinná ho nenavštevuje, nekomunikuje s ním a neprejavuje o neho žiaden záujem. Naopak jeho syn každý mesiac ho navštevuje, uhrádza mu obedy, lieky, teplo a komfort v dome. Uhradil za neho zostatok úveru, zabezpečil pohrebné poistenie, ktoré spláca mesačne sumou 50,80 eur a posielala mu na účet vreckové vo výške 30,00 eur na drobné výdavky. Povinná vyštudovala Lekársku fakultu UPJŠ v Košiciach a v súčasnosti pracuje ako lekárka vo Všeobecnej nemocnici s poliklinikou v Levoči. Jej predpokladaný príjem je okolo 1.200,00 eur. Príjmová aj majetková situácia podľa jeho názoru dovoľuje a odôvodňuje schopnosť povinnej trvale a samostatne si uhrádzať svoje osobné potreby aj nadštandardného charakteru. Povinná nemá inú vyživovaciu povinnosť a je schopná mu pomôcť v starobe a chorobe. Finančné prostriedky od povinnej potrebuje na zabezpečenie svojich základných potrieb, s prihliadnutím na svoj vek a zdravotný stav. Zároveň úhradou výživného môže aspoň čiastočne vykompenzovať nedostatok jej osobnej pomoci. Navrhovateľ ďalej uviedol, že syn chodí z Y. raz mesačne, keď mu urobí veľký nákup asi vo výške 100,00 eur a bežné potreby mu zabezpečujú zamestnanci obecného úradu. Nosia mu aj obedy, za čo platí 3,00 eur. Okrem toho má výdavky aj ohľadom energií vo výške 80,00 eur mesačne. Má výdavky ohľadom úhrad za lieky. V súčasnom období nemá dobré vzťahy s povinnou, pretože už tri roky sa mu vôbec neozvala, príčinu

nevedel uviesť. Povinná sa nerozpráva ani s matkou, pričom on s bývalou manželkou dobre vychádza. Uzavrel pohrebné poistenie, kde mesačne platí 50,80 eur a oprávnenou osobou je M.. G. J..

2. Povinná nesúhlasila s návrhom navrhovateľa, ale žiadala jeho návrh zamietnuť. Uviedla, že jej čistý príjem predstavuje sumu 850,98 eur. Býva v prenajatom byte v O., kde nájomné platí mesačne vo výške 260,00 eur. Jej výdavky presahujú jej príjem. Navrhovateľ prispieval na jej výživu na základe exekučného konania, keďže si svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne neplnil. Potvrdila, že od svojej matky dostala sumu 13.000,00 eur. Túto sumu jej však matka vyplatila potom, ako na súd podala návrh o určenie výživného. Od decembra 2016 musela všetky výdavky zabezpečovať len svojpomocne bez pomoci matky, či otca a prežívala len vďaka rodine svojho priateľa. Na dôkaz toho, že navrhovateľ výživné na ňu neplatil dobrovoľne, predložila exekučný príkaz. Predmetný byt bol prevedený na ňu len ako dôsledok rozvodu rodičov a polovičná suma bola vyplatená bratovi. Navrhovateľ nehnuteľnosti daroval svojmu synovi, a to 3/4-tiny a on má podiel 1/4-tiny. Preto navrhovateľ logicky očakáva od syna starostlivosť o neho. Závažné ochorenia navrhovateľa sú len dôsledkom dlhodobej zvýšenej miery požívania alkoholu, ktoré spôsobili tak rozvrat manželstva s jej matkou. Zo strany navrhovateľa ide o samodeštruktívne sklony, ktoré ho doviedli k súčasnému stavu invalidity a nemožnosť 61 ročného, pôvodne učiteľa, dosahovať štandardné príjmy. Povinná ďalej uviedla, že pokiaľ ide o zdravotný stav navrhovateľa, tak si to zapríčinil sám, pretože už dávno požíva alkoholické nápoje. Kvôli alkoholu sa rodičia rozviedli a bol s ním rozviazaný pracovný pomer. Pokiaľ chodila na strednú školu v U., ona otca navštevovala. Ale potom ho stále našla v podnapitom stave, alebo bol s kamarátmi popíjať. Nebol schopný sa postarať ani o starú matku, na ktorú poberal opatrovateľský príspevok. Preto musela byť umiestnená v domove dôchodcov. Ona nemá dobré vzťahy ani s bratom. Nie je v kontakte ani s matkou, pretože jej priateľ jej fyzicky aj psychicky ublížil. Ona od rodičov dostala len 1-icu bytu a 1-inu rodinného domu. Pozemky otec prepísal na brata. Kúpna cena za byt bola uložená na účte matky a až potom, keď sa súdili ohľadom výživného, jej kúpnu cenu vyplatila. Potom ako sa matka odsťahovala do U., ona bývala v Z. a viac sa starala ona o otca ako otec o ňu. V tom čase nájomné platila matka. Otec sa vysťahoval z tohto bytu, pretože asi v troch prípadoch museli susedia volať hasičov. Ona býva s priateľom v prenajatom byte, ale prenájom platí sama, ale vedú spoločnú domácnosť. S otcom nie je v kontakte 3 roky, ale predtým ho pravidelne navštevovala a nosila mu aj stravu. Pokiaľ sa o otca starala, z jeho strany nevidela žiadnu vďačnosť.

3. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 5Pc/9/2018-217 zo dňa 21.03.2019 tak, že súd zaviazal povinnú prispievať na výživu navrhovateľa mesačne sumou 100,00 eur.

4. Povinná podala voči predmetnému rozsudku odvolanie dňa 25.04.2019, v ktorom uviedla, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Takéto závery nepochybne vyplývajú z priebehu súdneho konania ako aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Vyjadrila absolútny nesúhlas s konštatovaním súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, že dostala od rodičov byt, garáž s tým, že tieto veci predala a ponechala si 13.000,00 eur a 7.300,00 eur a získala peniaze aj zo stavebného sporenia a napriek tomu v súčasnosti nechce vypomáhať svojmu invalidnému otcovi. V tejto súvislosti uviedla, že suma 13.000,00 eur jej bola vyplatená matkou ako náhrada výživného, pretože si rodičia voči nej v piatom až šiestom ročníku štúdia na vysokej škole neplnili vyživovaciu povinnosť, v dôsledku čoho bola odkázaná sama na seba a na pomoc rodiny a svojho priateľa. Finančné prostriedky v rozsahu 7.000,00 eur ako podiel z hodnoty rodinného domu jej v skutočnosti nebol nikdy vyplatený a ostal na účte jej matky. Zdôraznila, že jej brat dosahuje neporovnateľne vyšší príjem ako ona, konkrétne 1.939,00 eur, pričom si vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi neplní. Tiež uviedla, že navrhovateľ si voči nej dobrovoľne vyživovaciu povinnosť neplnil a ak áno, iba v minimálne určenom rozsahu súdom, plnenie ktorej si musela vymáhať na základe nariadenej exekúcie. Vyjadrila názor, že navrhovateľ si svoj zdravotný stav spôsobil sám používaním alkoholických nápojov, pracovný pomer riaditeľa základnej školy ukončil dobrovoľne dohodou, čím sa vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. V tejto súvislosti poukázala na ust. § 75 Zákona o rodine a uviedla, že v súlade s týmto zákonným ustanovením nie je možné priznať výživné, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Pretože si navrhovateľ voči nej počas štúdia na vysokej škole neplnil vyživovaciu povinnosť, nehlásil sa k nej, bez dôležitého dôvodu sa vzdal dobrovoľne zamestnania riaditeľa školy, svoj majetok po rozvode manželstva s jej matkou daroval jej bratovi, považuje určené výživné za priznané v rozpore s dobrými mravmi.

5. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 8Co/31/2019-326 zo dňa 30.10.2019 rozsudok Okresného súdu Rožňava zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa neriadil dôsledne ust. § 185 CSP a ust. § 36 CMP, pretože nezistil všetky okolnosti významné pre rozhodnutie o výživnom od povinnej pre navrhovateľa, najmä sa dôsledne nevysporiadal s tvrdeniami povinnej o tom, že navrhovateľ si v dobe trvania jeho vyživovacej povinnosti voči nej, ktorá bezprostredne predchádzala podaniu návrhu v tomto konaní, neplnil vyživovaciu povinnosť voči nej a v tomto kontexte nevykonával riadne dokazovanie pre posúdenie namietaného rozporu určenia výživného pre navrhovateľa s dobrými mravmi. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôraznil, že nepĺnenie si vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu ani v minimálnom rozsahu riadne a včas, t.j. dobrovoľne a v súdom určenom termíne, ale až v rámci vykonanej exekúcie a následné požadovanie výživného týmto rodičom, je v rozpore s dobrými mravmi. Je toho presvedčenia, že z uvedených dôvodov bolo povinnosťou súdu prvej inštancie pre posúdenie otázky dobrých mravov nevyhnutne vykonať dokazovanie ohľadom plnenia vyživovacej povinnosti navrhovateľa k povinnej, za tým účelom vyhodnotiť, či a v akom rozsahu si k nej vyživovaciu povinnosť plnil riadne a včas, či o povinnú v čase trvania jeho vyživovacej povinnosti javil skutočný záujem, zabezpečoval jej potreby a vytváral jej dostatočné podmienky a zázemie pre riadnu prípravu na budúce povolanie. K tvrdeniam navrhovateľa o tom, že povinnej a jej bratovi darovali s ich matkou nehnuteľný majetok a tým si svoju vyživovaciu povinnosť splnil, odvolací súd dodáva, že pre posúdenie, či prevod podielu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti možno vyhodnotiť ako splnenie si vyživovacej povinnosti, je nevyhnutné skúmať, či povinná mala možnosť týmto podielom reálne nakladať, speňažiť ho, alebo si jeho správou zabezpečiť finančné prostriedky v takom rozsahu, ktorý by zodpovedal vyživovacej povinnosti navrhovateľa. Odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosť, že z predloženého spisu je zrejmé, že povinná zabezpečila matke navrhovateľa umiestnenie v domove dôchodcov, čím sčasti za navrhovateľa plnila jeho vyživovaciu povinnosť k jeho matke. K ďalším jeho tvrdeniam o tom, že sa tak stalo z dôvodu, že v dôsledku zdravotného stavu matky sa o ňu nevedel postarať, odvolací súd dodáva, že pre posúdenie otázky, či povinná za neho splnila jeho vyživovaciu povinnosť, sú jeho tvrdenia irelevantné, pretože svoju vyživovaciu povinnosť si mohol plniť sám umiestnením svojej matky do príslušného sociálneho resp. zdravotníckeho zariadenia. Požadovanie výživného od niekoho, kto za navrhovateľa splnil jeho vyživovaciu povinnosť, ktorú si sám neplnil, je tiež potrebné hodnotiť v rámci posudzovania otázky dobrých mravov. Konajúci súd sa obmedzil v tejto právnej veci iba na všeobecné konštatovanie, že je v schopnostiach a možnostiach povinnej prispievať na výživu navrhovateľa určeným výživným, pretože mu dobrovoľne na výživu neprispieva bez toho, aby so zreteľom na argumentáciu povinnej posúdil, či priznanie výživného nie je v rozpore s dobrými mravmi. Dopustil sa aj ďalšieho pochybenia, ak v rozpore s ust. § 67 ods. 1 Zákona o rodine priznal výživné navrhovateľovi bez toho, aby vykonával dokazovanie a posúdil, či rozsah určeného výživného zodpovedá pomeru schopností, možností a majetkových pomerov povinnej k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom jej brata. Za tým účelom bolo povinnosťou konajúceho súdu pri rozhodovaní o návrhu, posudzujúc aj prípadný rozpor s dobrými mravmi v prvom rade ustáliť výšku primeranej výživy pre navrhovateľa podľa ust. § 66 Zákona o rodine a následne určiť rozsah, ktorým sa povinná bude podieľať na primeranej výžive navrhovateľa tak, aby tento rozsah zodpovedal pomeru jej schopností, možností a majetkových pomerov k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom jej brata a rozhodnutie riadne a zákonne odôvodniť. Súd prvej inštancie stručne a jasne a výstižne nevysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ani akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonával aj ďalšie dôkazy a z ktorých vykonaných dôkazov pri rozhodovaní vo veci samej vychádzal. Pretože konajúci súd nevykonával nevyhnutné dokazovanie na rozhodnutie vo veci samej, ktoré ani riadne neodôvodnil, podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP odvolací súd vec zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Pretože výrok o trovách konania priamo súvisí s rozhodnutím vo veci samej, odvolací súd ho tiež zrušil. Po vrátení veci malo byť povinnosťou súdu prvej inštancie vykonať dôsledné dokazovanie v naznačenom smere, prípadne v širšom rozsahu, ak sa ukáže byť potrebným, najmä riadne vykonať dokazovanie týkajúce sa posúdenia otázky rozporu priznania výživného s dobrými mravmi spôsobom a v rozsahu, ktorý odvolací súd označil v odôvodnení tohto rozhodnutia a následne, ak by na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že priznanie výživného nie je v rozpore s dobrými mravmi, rozhodnúť o rozsahu výživného tak, aby zodpovedal zákonným podmienkam uvedeným v ust. § 67 ods. 1 Zákona o rodine. Za týmto účelom náležite je povinný zistiť schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinnej, ale tiež schopnosti, možnosti a majetkové pomery brata povinnej, ktorý podľa ust. § 66 Zákona o rodine je tiež povinný podieľať sa na primeranej výžive navrhovateľa, určiť ich pomer a na základe zisteného skutočného stavu veci rozhodnúť o rozsahu priznaného výživného. Bude povinnosťou tiež súdu prvej inštancie vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť podľa ust. § 220 ods. 2 CSP tak,

aby jeho závery vyplývali zo zisteného skutkového stavu a úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodnutí boli preskúmateľné a logicky správne.

6. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutočný stav:

7. Na pojednávaní konanom dňa 09.07.2020 právna zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že povinná v čase, keď podávala návrh na výkon exekúcie, tak mala značnú sumu finančných prostriedkov. Bola uzatvorená darovacia zmluva dňa 17.09.2010, ktorou sa daroval byt a rovnako aj garáž od jej rodičov, čiže od navrhovateľa a od jej matky. Z tejto sumy polovica, 13.000,00 eur bola poukázaná na účet matky jedine z toho dôvodu, pretože sa tak povinná sama rozhodla. Bola dospelá a ona sama sa mohla rozhodnúť o tom, na aký účet a kam tieto finančné prostriedky poputujú. Možno to bolo z nejakého dôvodu, napr. lepšieho úročenia. To bolo prvýkrát, kedy touto sumou mohla disponovať. Druhýkrát to bolo vtedy, keď sa rozhodla polovicu z tejto sumy, 6.500,00 eur, odovzdať na účet brata, pretože jej brat v tom čase vedel zabezpečiť ešte výhodnejší úrok, takže 6.500,00 eur zo sumy 13.000,00 eur bolo prevedených na účet jej brata. Jej brat jej túto sumu opätovne zaslal na jej účet, nie na účet matky a ona opätovne tieto peniaze dala matke na jej účet. Následne medzi týmto obdobím jej táto suma bola reálne vyplatená od matky, čiže 04.08.2017. Sama povinná sa mohla rozhodnúť, či tieto peniaze budú na účte matky, alebo či budú na jej vlastnom účte. To, že bola odkázaná na exekučné konania a takýmto spôsobom bola odkázaná domáhať sa výživného od otca, uviedla, že to považuje za nepravdivé, pretože tieto peniaze by jej postačovali na všetky jej výdavky, ktoré v tom čase mala a bola povinná ich uhradiť. Čo sa týka ďalších skutočností, vyživovacej povinnosti navrhovateľa k jeho matke, uviedla, že pobyt starej matky, teda matky navrhovateľa v zariadení sociálnych služieb, zabezpečovala bývalá manželka, teda matka povinnej spolu s bratom povinnej. Teda nie je možné tvrdiť, že si povinná plnila akúkoľvek vyživovaciu povinnosť voči svojej starej matke namiesto navrhovateľa len tým, že mohla byť prípadne prítomná tam, keď sa premiestňovala stará matka, keďže to ani nezabezpečovala a ani to nehradila, pretože všetky náklady, ktoré súviseli s úhradou za zdravotnú starostlivosť v zariadení, si platila stará matka, teda matka navrhovateľa z vlastného dôchodku. Do konania navrhovateľ predkladal rôzne dôkazy a bolo ich dosť, o tom, že aký je príjem a aké sú výdavky syna navrhovateľa a rovnako aj aké sú príjmy a výdavky navrhovateľa. Naopak povinná preukázala len nájomnú zmluvu, ktorú nepovažuje právna zástupkyňa navrhovateľa za práve relevantnú, lebo je tam uvedené nájomné vo výške len 45,00 eur za prenájom nehnuteľností a zvyšok tej sumy, ktorá je tam uvedená, je za prenájom nejakých hnuiteľných vecí staršieho dáta, takže takáto suma nájomného je len špekulatívne uvedená. Aké sú jej náklady na bežný život, prípadne nejaké ďalšie, ktoré by prichádzali do úvahy, povinná nepredložila žiadny dôkaz.

8. Právny zástupca povinnej uviedol, že povinná žila naozaj vďaka tomu, že mala priateľa a jeho rodinu, pretože absolútne nič nefungovalo, žiadna pomoc, ani finančná, ani iná zo strany jej rodičov. Jedine s kým ešte zotrváva povinná v kontakte, je jej stará mama. Ak sa ešte aj dnes hovorí o byte a o tom, že povinná dostala 13.000,00 eur, je to produkt chyby vtedajšej právnej zástupkyne. Povinná s uvedenou sumou nedisponovala, k uvedenej sume sa dostala až vtedy, keď sa domáhala výživného od jej matky. Až na základe mimosúdnej dohody jej bola vyplatená uvedená suma titulom dlžného výživného. Bola to kompenzácia minulých výdavkov, ktoré nikto nehradil, ani matka, ani otec. Roky bola povinná bez akéhokoľvek príjmu, žila z peňazí svojho priateľa a z toho čo po brigádach zarobila. To, do akého stavu sa dostal otec povinnej, je len jeho vina, nemusel odísť z práce, nemusel požívať alkoholické nápoje, ktoré následne mu spôsobili zdravotné problémy. Trval na tom, že príjmy, ktoré dosahuje navrhovateľ, postačujú a sú spôsobilé na to, že pokrývajú jeho náklady.

9. Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že keďže jeho manželka aj s dcérou odišli bývať do U., on som býval v Z., ale v tom čase chodil ešte do práce, preto niekedy prespal v tomto byte a uhradil aj náklady za tento byt. Dom v Z. patrí synovi. K vyporiadaniu podielov medzi synom a dcérou ohľadom domu v Z. došlo ešte v januári 2020. Na otázku súdu, kto užíval dom v Z., navrhovateľ uviedol, že v jednej polovici domu býval on a v druhej jeho syn, ale iba v tom čase, keď ho prišiel navštíviť. Povinná žiadnym spôsobom dom v Z. neužívala. S dcérou nekomunikuje už asi 6 rokov. Uviedol, že nevie prečo s dcérou nie sú v kontakte. Od kedy odišla od mamy z U., tak nekomunikuje ani s mamou ani s ním. Na otázku súdu, či navrhovateľ niekedy kontaktoval svoju dcéru, aby zistil dôvod, prečo ho nekontaktuje, nenavštevuje, navrhovateľ uviedol, že nie, a to najmä z dôvodu, že na neho dala exekučné konanie. Na otázku súdu, ako sa navrhovateľ stýkal so svojou dcérou v čase keď ešte žila s matkou v spoločnej

domácnosti a po rozvode manželstva, navrhovateľ uviedol, že raz mesačne prišla aj spolu s matkou do Z., doniesli mu niečo navarené a to bolo všetko. Na otázku súdu, či nejakým spôsobom otec kontaktoval dcéru ohľadom toho ako sa má alebo ako sa jej darí v škole, navrhovateľ uviedol, že boli len v takom kontakte, ako uviedol vyššie. Na výživu dcéry najprv prispieval 33,00 eur a potom jej prispieval na výživu jeho syn. To bolo v čase, keď bolo po exekučnom konaní. Na otázku súdu, či v čase štúdia jeho dcéry na VŠ, najmä v začiatkoch, navrhovateľ vie ako jeho dcéra študovala, kedy mala skúšky, ako prebiehalo štúdium, navrhovateľ odpovedal, že nevie. Čo sa týka druhého domu v Z., ten bol v susedstve, kúpili ho navrhovateľovi rodičia a on ho zdedil. Tento dom predal za kúpnu cenu 600.000,- Sk, tieto peniaze použil na financovanie štúdia jednak synovho a jednak dcérinho. Navrhovateľ nevedel uviesť prečo ho dcéra nenavštevuje. Je pravdou, že bol hospitalizovaný na psychiatrii, avšak nevie z akého dôvodu. Dcéra ho nechodievala navštevovať. V súčasnosti navrhovateľ neužíva alkohol asi tri roky, v minulosti alkohol užíval, ale problémy s jeho nadužívaním nemal. Avšak je pravdou, že sa z dôvodu nadmerného užívania alkoholu liečil. Sériová zlomenina rebier v roku 2012 nebola spôsobená alkoholom, ale tým, že mal problémy s chodením a na gauči sa udrhel do drevenej dosky a v dôsledku toho si zlomil rebrá. Vždy keď mohol, tak dcére dal nejaké finančné prostriedky keď ho bola navštíviť, prispieval jej na zubára, minimálne 20,00 eur. Okrem spomínaných nehnuteľností navrhovateľ vlastnil ešte aj lesy, ktoré daroval synovi v období, keď sa na dcéru prevádzal byt.

10. Povinná na pojednávaní uviedla, že otec má dlhodobo problémy s alkoholom. V čase keď navštevovala strednú školu, k nemu chodievala, avšak on o ňu nemal záujem, bol často krátko opitý alebo bol v krčme s kamarátmi. Bol opakovane hospitalizovaný na psychiatrii, dokonca bol aj na Prednej Hore. Postupne ich vzťahy chladli a začal sa o ňu zaujímať až vtedy, keď sa zamestnala. Tak ako to už bolo uvedené, povinná s tými peniazmi nikdy nedisponovala, od matky neodišla len tak pre nič za nič, bolo tam psychické aj fyzické týranie zo strany priateľa matky, preto odišla z tejto spoločnej domácnosti. K spomínanej sériovej zlomenine rebier uviedla, že otec spadol pred domom z dôvodu, že bol pod vplyvom alkoholu. Vtedy bol hospitalizovaný aj v U., kde ho bola aj pozrieť. Povinná žiadnym spôsobom neužívala rodinný dom v Z. a byt v Z.Ň. užíval len otec. Povinná s matkou sa odsťahovali do U., ale niekedy, keď prišla na víkend, tak prespávala v tomto byte. S navrhovateľom nie sú v kontakte asi šesť rokov, a to z dôvodu, že keď v minulosti išla k otcovi na návštevu do Z., bol to vždy problém, buď bol pod vplyvom alkoholu, alebo tam boli jeho kamaráti. Za posledných šesť rokov ju otec nekontaktoval ani raz. Starostlivosť zo strany otca bola ešte v čase keď navštevovala ZŠ, ale keď navštevovala strednú školu, tak už z jeho strany nebol žiadny záujem. Následne počas štúdia na vysokej škole otec nebol v stave, aby sa o ňu alebo jej štúdium zaujímal. V dôsledku požívania alkoholu ten jeho stav je taký aký je. Otec nemá zdravotné problémy, ale všetky tieto jeho problémy pramenia z dlhodobého požívania alkoholu. Na otázku súdu, či je pravdou, že tak peniaze, ktoré boli vyplatené na stavebné sporenie, ako aj za predaj bytu, boli prevedené na účet matky, povinná uviedla, že je to tak, všetky peniaze boli prevedené na účet matky, aj za predaj garáže. Ona so žiadnymi týmito peniazmi nedisponovala. Bolo to po vzájomnej dohode takej, kedy matka uviedla, že do času kým býva u nej, všetky tieto peniaze bude mať na účte ona. Povinná sa domáhala týchto peňazí až potom, keď sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti od matky a bola odkázaná už len na pomoc priateľa a jeho rodičov. V čase keď bol otec ešte zamestnaný, tak na výživu povinnej prispieval, avšak potom, keď ukončil svoje zamestnanie, postupne prestal splácať. Dokonca ona sama podala návrh na zníženie výživného, pretože uvádzal, že nemá z čoho uhrádzať takéto výživné, avšak ani túto sumu, ktorá bola stanovená, vo výške 33,00 eur, potom postupne prestal splácať. Keď ho kontaktovala, prečo tieto peniaze neposiela, uvádzal, že on nemá z čoho, avšak od známych sa dozvedela, že väčšinu času je v krčme, a všetky tieto peniaze minie na alkohol. Na otázku súdu, či sa vie povinná vyjadriť k sume 6.500,00 eur, ktorú jej podľa tvrdenia právnej zástupkyne navrhovateľa zaslal brat, o čom právna zástupkyňa predložila aj výpis z účtu, povinná uviedla, že tieto peniaze si brat požičal od mamy, avšak potom medzi nimi vznikol nejaký konflikt, brat sa s mamou nerozprával. Mama žiadala, aby jej tieto peniaze vrátil, keďže spolu nekomunikovali, tak to išlo cez povinnú, brat poslal tieto peniaze jej a ona ich následne poslala na mamin účet. K skončeniu pracovnému pomeru otca na Obchodnej akadémii povinná uviedla, že otec mal v tom čase problémy s alkoholom, bolo jej aj povedané od kamarátiek, že bol pod vplyvom alkoholu aj na vyučovaní. Vtedy mu riaditeľ školy ponúkol takú možnosť, aby sa šiel preliečiť na Prednú Horu a keď sa to stabilizuje, bude ho naďalej zamestnávať, avšak to nepomohlo. Otec aj naďalej pil a keďže tam bol dlhoročný zamestnanec, tak sa nakoniec dohodli na skončení pracovného pomeru z dôvodov organizačných zmien. V čase, keď otec žil v Z. spolu so starou matkou, poberal na ňu aj opatrovateľský príspevok, avšak tieto peniaze minul na alkohol. Povinná tam prišla aj s matkou, stará mama bola pošpinená, pomočená a preto jej potom s

mamou zabezpečovali alebo vybavovali domov dôchodcov, keďže otec nebol schopný sa o starú matku starať. Povinná žiadne poplatky neuhrádzala, na úhradu postačoval dôchodok, ktorý babka poberala.

11. Z exekučného príkazu súdneho exekútora G.. E. D. zo dňa 23.12.2016 vyplýva, že bol vydaný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami z iných príjmov povinného D.. G. J. na vymoženie pohľadávky oprávnenej O. J.T.P.X., a to dlžné výživné za obdobie január 2016 - december 2016, v sume 396,00 eur a bežné výživné od januára 2017 do budúcnosti mesačne vo výške 33,00 eur.

12. Zo správy D.. D. Š. zo dňa 10.01.2019 vyplýva, že D.. G. J. pre zhoršenie zdravotného stavu je invalidný dôchodca pre diagnózy: organický psychosyndróm, multiinfarktové postihnutie CNS, M. Alzheimer so sporadickým výskytom dolných končatín tabického typu, chronické poškodenie pečene s miernou aktivitou pečňových testov, v minulosti chronický ethylizmus /t.č. sa nevie vyjadriť/, choroba vysokého tlaku II, ischemická choroba srdca s extrasystolami HYHA II, porucha glukózovej tolerancie, stav po sériovej zlomenine rebier vľavo s komplikáciami, posledné dva roky bol opakovane hospitalizovaný na oddelení fyziatricko rehabilitačnom pre instabilitu chrbtice na viacerých miestach. Jeho zdravotný stav progreduje. Vyžaduje diétu, životosprávu a doporučenú liečbu.

13. Podľa ust. § 66 zákona o rodine, deti, ktoré sú schopné samy sa živiť, sú povinné zabezpečiť svojim rodičom primeranú výživu, ak to potrebujú.

14. Podľa ust. § 67 ods. 1 zákona o rodine, každé dieťa plní vyživovaciu povinnosť voči rodičom v takom rozsahu, aký zodpovedá pomeru jeho schopností, možností a majetkových pomerov k schopnostiam, možnostiam a k majetkovým pomerom ostatných detí.

15. Podľa ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

16. Na prípady rozporu s dobrými mravmi súd prihlíada z úradnej povinnosti, ich danosť sa zisťuje podľa konkrétnych okolností prípadu. Ich existencia nie je vylúčená ani v prípade výživného medzi ostatnými príbuznými, v prípade vyživovacej povinnosti plnoletých detí voči rodičom, ak výživné žiada rodič, ktorý v minulosti sám neplnil vyživovaciu povinnosť. V zmysle striktného znenia normy súd v prípade zistenia rozporu s dobrými mravmi nemá inú možnosť než výživné nepriznať. Bez ohľadu na naplnenie zákonných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti, súd nemôže priznať výživné v prípade zisteného rozporu s dobrými mravmi. Nepochybná odôvodnenosť predmetného kritéria je daná prioritným predmetom úpravy rodinného práva, ktorým sú osobné vzťahy medzi subjektmi rodinného práva, na ktoré sa vyživovacie vzťahy viažu. Narušenie príslušných osobných vzťahov z relevantných dôvodov zákon sankcionuje tým, že nepovažuje sa spravodlivé, aby osoba, ktorá sa takéhoto konania dopustila, požadovala plnenia založené práve na takomto osobnom vzťahu.

17. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že priznanie výživného by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľ si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť rodiča voči dieťaťu riadne a včas, ale až v rámci vykonanej exekúcie. Navrhovateľ o svoju dcéru po rozvoze manželstva neprejavoval skutočný záujem, nezabezpečoval jej potreby, nevytváral podmienky pre riadnu prípravu na budúce povolanie. Navrhovateľ sa vyjadril, že svoju dcéru nekontaktoval posledných šesť rokov. Nevedel uviesť ani dôvod, prečo sa tak stalo. Nezaujímal sa o jej študijné výsledky, nezaujímal sa o ňu ani ako dcéru. Navrhovateľ sa žiadnym spôsobom nesnažil tieto vzťahy napraviť. Čo sa týka prevodu predmetných nehnuteľností, súd uvádza, že povinná nemohla žiadnym spôsobom disponovať finančnou hotovosťou za predaný byt, rovnako tak nemohla reálne nakladať so svojim podielom na rodinnom dome v Z.. Nemohla ho speňažiť, alebo si jeho správou zabezpečiť finančné prostriedky. Tento dom užíval výlučne navrhovateľ. Zároveň je potrebné uviesť, že navrhovateľ býval bezodplatne v rodinnom dome, ktorého podielovou spoluvlastníčkou bola povinná, čo je potrebné považovať za formu vecného príspevku na výživu navrhovateľa zo strany povinnej (rozsudok KS KE sp.zn. 8Co/18/2020 zo dňa 14.05.2020).

18. Podľa ust. § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa ust. § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

20. Súd je toho názoru, že vzťahy medzi účastníkmi konania sú tak vážne narušené, že priznanie trov jednému alebo druhému z nich by prispelo len k vzniku ďalších rozporov medzi otcom a dcérou. Súd sa má vždy pokúsiť o zmierlivé riešenie, obzvlášť v oblasti rodinných vzťahov. Predovšetkým je súd aj pri rozhodovaní o trovách konania povinný postupovať tak, aby svojím rozhodnutím naplnil princíp, podľa ktorého bol povinný pri nachádzaní práva rešpektovať skutočný zmysel a podstatu základných (a aj jednoduchých) práv zúčastnených osôb, teda aby nepostupoval prísne formalisticky, ale aby dal priechod spravodlivosti. Rozhodnutie, ktorým súd nepriznal trovy konania žiadnemu z účastníkov, považuje súd za spravodlivé, vzhľadom na povahu prejednávanej veci.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rožňava písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu a spisovej značky konania (§ 127 ods. 1, 2 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.